

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skanderborg Amtsgymnasium

Årsskrift 2005

Redaktion:

Informationsudvalget:

Lene Byriel

Ebbe Larsen

Else Marie Vedel Pedersen

Jesper Schou-Jørgensen

Kristian Valsted

Birgit C. Villumsen

Lay-out:

Birgit C. Villumsen

Tryk:

AKA-Print A/S

Forord

Med dette årsskrift ønsker vi at fastholde forskellige sider af skolelivet. Status og refleksion i en varig form har været det overordnede mål for arbejdet med skriftet, og vi har derfor bedt en række personer både i og uden for skolen give deres bidrag til en karakteristik af året, der gik. I lyset af at gymnasiet i 2005 står over for en stor reform, er det naturligt, at årsskriftet bl.a. indeholder en række artikler, der beskæftiger sig med aspekter af reformen.

De daglige aktiviteter prøver vi at indfange og videregive på skolens hjemmeside www.skanderborg-gym.dk, hvor vores web-master hele tiden sørger for, at der kommer nye billeder både fra undervisningssituationer og fra forskellige begivenheder, der har en tilknytning til skolen.

Med særligt henblik på gymnasiets nye elever har vi udarbejdet heftet *Velkommen til SAG*, hvor der er praktiske oplysninger om skolen samt billeder af de ansatte.

Vi takker skribenter og fotografer for bidrag til udarbejdelsen af dette årsskrift.

Informationsudvalget
Skanderborg Amtsgymnasium

Året før året

Af Birthe Mosegaard og Ebbe Larsen

Betragtninger fra inspektorkontoret

Skoleåret 2004–2005 har været kraftigt præget af gymnasiereformen. Mange spørgsmål har svirret i luften: Hvilke studieretninger skal vi udbyde? Hvordan får vi informeret kommende elever om mulighederne? Hvordan vil de modtage det nye? Hvordan skal fagenes lektioner fordeles i skemaet? Hvordan vil det gå med 2 forskellige gymnasieuddannelser under samme tag i overgangsperioden? I lange perioder har der været flere spørgsmål end svar.

Vi har hele tiden vidst, at der ville blive tale om store forandringer, men vores mulighed for at kende dem, og dermed gå i gang med arbejdet med dem, har været afhængig af det tempo, med hvilket Undervisningsministeriet har offentliggjort dem. Vi har også ventet på at se den nye overenskomst for lærerne, og vi ved at vores tilknytning til amtet ophører med december 2006 og erstattes af et statsligt selveje.

Hele situationen har skabt et nyt udtryk i vores verden: *Vi asfalterer, mens vi kører.*

Gymnasiereformen er den foreløbige kulmination på den decentralisering og uddelegering af opgaver og kompetence fra amt og stat, som er foregået over de senere år. Århus Amt har igennem flere år gennemført overgangen til økonomisk rammestyning, som har givet gymnasierne flere opgaver og flere muligheder for selv at disponere over budgetrammen. Med gymnasiereformen lægger også Undervisningsministeriet flere beslutninger af såvel mere overordnet karakter som konkrete afgørelser ud til rektor og gymnasiet.

Et eksempel: Efter gældende ordning har alle fag et pensum, som lærer og klasse skal nå. I reformens fremtid bliver ikke pensum, men målene for hvert fag styrende. Målene omfatter både faglig forståelse og udvikling af elevernes kompetencer på forskellige niveauer, og mål kan nås på flere måder i forskellige samarbejdsrelationer, der kan tilpasses dem, der samarbejder. Det giver flere frihedsgrader. Samtidig er kravene til dokumentation og offentliggørelse af uddannelsens indhold blevet skærpet.

Et meget kontant udtryk for uddelegeringen af opgaver og beføjelser til skolen/ledelsen/rektor er antallet af gange rektor nævnes i gymnasiebekendtgørelsen (rektor afgør, rektor fastlægger, rektor godkender ...). I den gældende bekendtgørelse er rektor nævnt 34 gange. I den nye nævnes rektor 109 gange.

I den offentlige debat har man i karakteristikken af reformen fokuseret meget på fjernelsen af den matematiske og den sproglige linje og på deres erstatning - studieretningerne.

Vi mener, den største forandring af gymnasiet er fokuseringen på samarbejdet, koordineringen og helhedsbetragtningen. Det forventes, at den enkelte lærer fremover gør mere ud af at se sit fag og sin undervisning i en sammenhæng med den enkelte elevs øvrige fag og hele gymnasieforløb. Indførelsen af almen sprogforståelse og naturvidenskabeligt grundforløb og især almen studieforberedelse, som disponerer over ca. 12 % af elevernes samlede uddannelsesetid, vil betyde forandring. Med de tre forløb lægges der op til omfattende nyorientering af fagene og undervisningen. Også kravene til lærersamarbejde i klasseteam bl.a. med henblik på at sikre en koordinering af faglige forløb, undervisningsformer og skriftligt arbejde er nye. Der lægges op til betydelige omprioriteringer i lærernes arbejdstid.

Mange lærere har været involveret i denne forandringsproces. En del har arbejdet i projektgrupper på at tilrettelægge de tre nævnte forløb og formulere arbejdsopgaver for de nye klasseteam. Mange har deltaget i uddannelsesforløb, hvoraf de længste har strakt sig over en hel arbejdsuge. Og alle har deltaget i pædagogiske arrangementer, hvor de nye tiltag er præsenteret og drøftet

Ingen krog i huset har undgået at mærke forandringens vind, men samtidig har vi ikke måttet glemme, at vi elever efter den gamle ordning i 2 år endnu. Det forløbne år har været - og sådan vil det næste par år også være -- præget af bestræbelserne på at søsætte gymnasireformen, samtidig med at vi sørger for, at vores elever efter den gamle ordning får den gode uddannelse, som den også har været.

Vi skal bygge bro mellem de to ordninger: Lade noget af det nye smitte af på det gamle Og sørge for at få overført noget af det gamle til det nye. Vi skal bevare det bedste fra den eksisterende skolekultur og tilrettelægge uddannelsen af vore elever, så udviklingen 'fra elev til studerende' kommer til at tegne gymnasieårene.

En mærkbar forandring for eleverne på gammel ordning er beslutningen om, at lektionerne fremover er på 70 min. Vi

synes, undervisningen i reformgymnasiet bedst kan planlægges på den måde. Det betyder, at skoledagen fremover bliver på 4 eller 5 lektioner, men samlet set bliver skoledagen ikke længere.

De "gamle" elever vil mærke forandringen, men vi ved, at lærerne kan tilpasse undervisningen til 70 minutters lektioner, så det faglige indhold ikke påvirkes i uheldig retning. Nogle lærere ser ligefrem forandringen som et plus.

Den forhenværende undervisningsminister har betegnet reformen som "en historisk gymnasireform, der på en række afgørende punkter forbedrer og fornyer det almene gymnasium, som stort set har stået uberørt i 100 år". Vi er ikke enige med ministeren i, at der ikke er sket særlig meget med gymnasiet i de seneste 100 år. Men sikkert er det, at gymnasiet står foran gennemførelsen af en reform, der vil påvirke alle hjørner af skolelivet: undervisningen, fagene, samarbejdsrelationerne.

Vi fornemmer en udbredt positiv stemning og masser af mod på at komme i gang. Vi fornemmer også en sund skepsis og svag angst for, at man kommer til at miste noget værdifuldt, mens vi et stykke tid endnu asfalterer, mens vi kører.

Grease is the word...

Af Pil Lauridsen, 1y

I november opførte en stor gruppe elever fra SAG den populære musical Grease. Det blev en kæmpesucces – en dejlig oplevelse for tilskuerne og, som vi ser her, også en stor oplevelse for de medvirkende.

Salen er fyldt med mennesker. Bandet med guldbutterflyene spiller, og det 50'ere klædte kor synger: "Grease is the word..." Fra salens hjørner kommer endnu flere 50'ere klædte piger dansende ind mod den store farverige scene i midten. Efterhånden bliver scenen mere og mere fyldt, og to dukse-drenge stiller sig på plads i venstre side af scenen, mens de bladrer i henholdsvis en stor engelsk ordbog og et leksikon tungere end en bautasten. Nogle smarte fyre klædt i læderjakker og håret fyldt med gelé kommer dansende ind på scenen, og lidt efter to højrøvede piger med pinke jakker, som går rundt og forsøger at virke sejere, end de egentligt er. Musikken stopper, de dansende piger indtager deres pladser snakkende i små grupper, og de to pinke piger udbryder de første replikker. Stykket er i gang.

Hvor er der egentligt blevet kæmpet meget for at kunne fyre det store Grease-show af på bare to timer.

Jeg tænker tilbage på dagene, før alle rollerne var blevet fordelt. Jeg sad til audition sammen med andre elever fra gymnasiet og ventede på at komme op og synge til karaokeanlægget, mens tre lærere skulle være censorer og afgøre, hvorvidt vi skulle have en rolle eller ej. Efter at jeg havde lyttet til en masse andre dygtige sangere, blev det min tur. Jeg skulle synge duet med Steffen, som senere blev Roger. Jeg havde ingen fornemmelse af, hvor godt det gik, men husker kun, at det endte med at være brandskægt, og i løbet af ingen tid var det overstået. Bagefter var vi nede i salen og blev testet for vores skuespillerevner. Vi var fire putter sammen og lavede forskellige skuespiløvelser. I løbet af 10 minutter var det også overstået, og vi kunne gå hjem. I en uge afventede jeg spændt svar, lige indtil Kirsten, som spillede Frenzy, kom hen til mig og sagde: "Tillykke Pil! Vi skal være pink ladies sammen."

Så begyndte træningen... Og havde man overværet vores første dag med oplæsning, havde man nok undret sig over, at vi overhovedet nåede at stable stykket på benene. Mange tirsdage stod vi i glasburet og trænede. Replikker skulle læres udenad, siges tydeligt og på rette tidspunkter. Hele tiden skulle man leve sig mere og mere ind i

rollen og spille mere og mere. Først da vi kom til den første øveweekend, kom vi til at stå på den superflotte scene. Nu skulle der trænes med at fylde den ud. I det ene øjeblik øvede vi dans, så sang og til sidst det hele på en gang.

I tiden efter blev træningen mere og mere intens, og specielt i dagene op til premieren. Vi forsøgte at få det til at blive så korrekt som overhovedet muligt. Dette betød også, at jeg, som spillede den madglade Jan, måtte spise under hele øvningen. Det gjorde det ikke mindre hårdt, at man måtte tvinge fire burgere og alt for mange skumbanuner ned i løbet af to timer. Så når jeg kom hjem, var jeg fuldstændigt forædt og udmattet. Mange dage orkede jeg ikke andet end at smide mig hen over sofaen og stirre op i loftet.

Nu var vi nået til torsdag aften, inden stykket gik rigtigt i gang. Efter en times tid med sminkning og lidt for meget lyserød læbestift mødtes alle skuespillere og dansere i dramalokalet til fælles opvarmning, som bl.a. bestod af Rydells cheerleadersang, kyllingelårssangen, som mest gik ud på at synge hurtigt og se dum ud, og til sidst vores endelige fælles kampråb, som gjorde os helt klar til at gå på scenen og fyre den af.

Slutscenen er i gang. Forrest på scenen står Sandy i sit smarte tøj og Danny med det géléglinsende hår omgivet af alle de andre skuespillere, bagved står alle danserne, til højre koret og til venstre bandet. Ud af højtalerne blæser: "We go together...". Hele salen rocker med. Stemningen er i top. Publikum rejser sig op og klapper. Forestillingen er forbi.

Sådan gik tre forestillinger, og så var det hele slut. Næsten. Så kom afslutningsfesten, hvor folk holdt rørende taler, og en enkelt eller to fældede en lille tåre.

Selv om det har været hårdt, har det også været utroligt sjovt, og jeg har som putte ikke fortrudt et sekund, at jeg har været med, for det gav mig mulighed for at møde en masse mennesker fra gymnasiet, som jeg nu ofte hilser på på gangene og snakker med.

Hvordan bliver en reform til?

Af Susanne Ørnstrøm

Susanne Ørnstrøm, som er Undervisningsministeriets fagkonsulent i faget historie, gør her rede for noget af det store arbejde, der ligger mellem politikernes vedtagelse af gymnasiereformen og dens ikrafttrædelse.

1. august 2005 træder gymnasiereformen i kraft. Baggrunden for at lave en reform var et ønske om at give eleverne et fagligt grundlag, før de endeligt vælger studieretning, samt at sikre optimale muligheder for samarbejde og faglig fordybelse.

Hvorfor er det nu nødvendigt? Fungerer den nuværende ordning ikke godt nok? Vi lever i en meget kompleks verden, hvor det ikke længere er nok at besidde omfattende

viden inden for et fag. Det vil i fremtiden være nødvendigt, at eleverne kan arbejde og tænke på tværs af faggrænser, at de bliver i stand til at bruge deres faglige viden i forskellige sammenhænge.

Hvis en forretningsmand skal sælge et produkt i Kina, er det ikke nok at vide noget om salgsteknik og produktet, det er også nødvendigt at vide noget om kinesisk kultur, historie og traditioner. Forretningsmanden må derfor have viden om forskellige områder og ikke mindst være i stand til at kombinere denne viden.

Der er tale om meget grundlæggende ændringer, og det er en tidskrævende proces at føre en reform fra idé til praktisk udførelse. Initiativet ligger i det politiske system, hvor forhandlingerne startede i 2002 med endelig vedtagelse af gymnasieloven i oktober 2003. Herefter følger arbejdet med at lave detaljerede beskrivelser af, hvordan reformen skal gennemføres i praksis på gymnasierne (bekendtgørelser), og hvilke mål og fagligt indhold de enkelte fag skal have (læreplaner).

Bekendtgørelser/læreplaner indeholder altså de formelle rammer/krav til gymnasierne og til undervisningens indhold. Når bekendtgørelser/læreplaner er skrevet, skal de endeligt godkendes af ministeren, og herefter kan man begynde at skrive vejledninger. Vejledninger er beskrivelser af, hvordan bekendtgørelser og læreplanerne kan gennemføres i praksis. Det er altså her rammerne forklares, det er her, der gives ideer til, hvordan undervisningen kan organiseres. For at give et billede af omfanget af skrivearbejdet i denne fase: bekendtgørelser/læreplaner fylder ca. 800 sider, vejledningerne ca. 5.000 sider.

Skrivearbejdet varetages af undervisningsministeriets embedsmænd. Hvert gymnasiefag har en fagkonsulent, som er ansat halvdelen af tiden som embedsmand i ministeriet og den anden halvdel som gymnasielærer. Fagkonsulenterne er ansvarlige for udarbejdelse af læreplaner/vejledninger for deres fag. I Danmark har vi imidlertid tradition for at inddrage aktive gymnasielærere i arbejdet med bekendtgørelser og vejledninger, og i forbindelse med denne reform har der været nedsat læreplansgrupper i alle fag bestående af fagkonsulenten, 2-3 gymnasielærere og en repræsentant fra aftagerinstitutionerne – primært universitetet.

Som fagkonsulent i historie har jeg eksempelvis haft 5 forskellige læreplans- og vejledningsgrupper, og det siger sig selv, at det ud over det omfattende skrivearbejde har været noget af et logistisk projekt at få det til at hænge sammen i praksis, da alle deltagere har haft et fuldtidsarbejde at passe ved siden af. Presset blev yderligere forstærket af tids-

horisonten, idet hele processen skulle klares på 10 måneder. Selvom det til tider har været endog meget hektisk, så kan fordelene ved dette system ikke overvurderes. Ved at inddrage aktive gymnasielærere sikrer man, at rammerne for den fremtidige undervisning er udarbejdet af personer med meget tæt kontakt til den daglige undervisning i det pågældende fag og ikke mindst med et indgående kendskab til både lærerne og den elevgruppe, læreplan og vejledning er rettet imod.

Læreplaner og vejledninger er nu på plads og offentliggjort. Til august følger virkeligheden. Set fra ministeriets/fagkonsulenternes side vil det bl.a. indebære, at de skal følge udviklingen inden for deres fag meget nøje og fungere som rådgivere i forhold til tvivsspørgsmål. Men den vigtigste rolle bliver at holde kontakt til skolerne, afholde opfølgningsmøder, efteruddannelse, igangsætte en faglig/pædagogisk dialog, etablere mulighed for vidensdeling på nettet osv.

Der er ingen tvivl om, at reformen stiller meget store krav til skolerne, lærerne og ikke mindst eleverne. Lykkes det at opfylde intentionerne i reformen, vil resultatet til gengæld blive endog meget dygtige, selvstændige elever, der er rustet til både videre uddannelse og til at indgå aktivt i et demokratisk samfund.

Af en provinsbylektors ABC

Af Else Mølle Petersen

August, alle ankommer, aktive, arbejdsomme
Afleveringsalmanak aflæses, ankomstangst aflæses
Artikler analyseres, ambitioner aktiveres.

Begyndere beskyttes, basisbøger benyttes
Bogbestillinger bekræftes, bogorme beskæftiges
Barskindsmaver beskues, borgere, bluser, blues.

Cola, cool chicks, computercheck, chat.

Data downloades, datoer doseres, dannelse diskuteres
Danismer, deadlines, deller demonstreres.

Engelske essays, e-mails, emmende elevenergi
Erfaringsramt engelsklærer endevender emnerne
Evalueringer evalueres, ekstemporaler ekspederes
Espeløvsseksaminander eksamineres.

Frikvarterer, fredagscafeer, forsinkelser, forsømmelser

Spred glæde

Engager dig!

Fantastiske fortællinger, forskellige fortolkninger
Fleksible fagfæller, fagføde, fagforeningsmøde
Forårsfornemmelser, fredelig fortsætterfransk
Forårsfest, fantasifulde frisurer, formfuldendte fyre
Fjumreår frister formodentlig forude.

Gymnasiegrundlov granskes grundigt
Grammatik gennemgås, gloser gentages
Gensynsglæde giver gungrende genlyd
Googling, g-streng gør groggy
Gymnasiaster griser græsseligt, græsset grønnes.

Hyttetur, hørbare højttalere, højniveauhold
Huehoveder, hiphophængerøve
Hundehoveder, husk humoren.

Idiomer indlæres intensivt, indsættes IT-interaktivt
Indsatsen indstilles, irttesættelser, italesættelser
Intelligente, inspirerende, indimellem irriterende indlæg
Initialer, initiativer, inerti.

Julekuller, januarjammer, jubilæumsjubel.

Konferencer, kompetencer, kontaktlærerkontakt, kollegasnak
Kommentarer, kommatering, koordinering, kopiering
Kære kærestepar, kronragnig, kraniegnavnig
Kværulerende kværulanter, kvikke klasser
Kantinekost, kageklubber, kridtkasser.

Lange lektioner, lektiælæsning, lærerråd, lærde lektorer
Langlemmede lømler, listige links, lødig lektur
Lancierladies, løjerlige, luksuriøse limousiner.

Mindmaps, musical, musikalske morgenmøder
Mobiler med mangfoldige melodier
Mantraer memoreres med måde
Midaldrende, middelalderlig?

Neglebidende nervøsitet, nursing nødvendig
Nørklende nørder, nettet netop nede
Nedringede narcissister.

Oversættelse, overenskomst, opdagelse
Oplysning, oplæsning, opdragelse
Opbygges ordforrådet optimalt?
Opholdsarealsoplevelser
On or off?

Protokoller, projektorer, projektperioder, progression
Præsens, perfektum participium, participating
Putterne præsenterer prægtig poesi perfekt
Pararbejde, paratviden, pudsige passwords

Pronomenøvelser, pensumprøvelser
Ping-pong pædagogik, pædagogikumkandidat
Piercing, provokation, præposition, prædikat.

Qui? Quand? Quoi? Québec
Quick quizzes, questions, quotations.

Remser, resumeer, revy, referater, reform, refleksion

Studenter som sender semiskjulte sms'er
Sliksuttende slidere såvel som slapsvans
Shakespeares skuespil samt sonetter
Staveregler, skiftende skemaer, stemte s'er
Stakkels skrivebord, store stillestakke
Stemningsfulde stunder, sjove sysler
Snart sidste skoledag, suk!

Tradition, transllokation, tankevækkende tale
Tiltalende talenter trakterer trommer, tangenter
Timetælling, tavler, travlhed, tiltagende teamtiltag
Tossede tongue twisters trænes til tider
Tekstvalg træffes temmelig tit
Tæt, tasketung trappetrafik.

Ups, undervisningsministeren udskiftes
Undervisning, utallige udfordringer, ulige uger
Unge under uddannelse, udvælgelse, udvalg
Udtalelser, udtale, udprintning, udu
Udvikling, udveksling, udskydelser
Uendelige, umulige, underholdende undskyldninger.

Vandrevagt, vogtning ved vandladning, vandflasker
Vandede vittigheder, vanskelige vendinger
Vejledning, verber, videoer
Vidunderligt violinspil, voilà!
V,w? Which very wet vet with velvety whiskers?

Where? When? Who? What? Why?
Www viser vej.

X-klassen, Yndlingsklassen, Zapperklassen.

Ændringer, ængstelser, æraer, ærgrelser.

Øvelser, ørenlyd, øredøvende øregas, ør
Øjenåbnere, ønskebørn, øvede øldrikkere
Øjeblikkets ømme ørehængere, ønskedrømme.

Åbenbaringer, årskarakterer, årsafslutning, åh!

3g på godt og ondt

Af Kirsten Langkjær Fårup, 3a

Så blev vi endelig 3g'ere. Lyset for enden af tunnelen stråler om kap med solen, og vi er uindtagelige – uovervindelige.

Lige indtil lektierne bliver for meget, lærerne for uudholdelige, kantinekosten for kedelig, skolen for kold og folk for forudsigelige. Man må indrømme, at 3g både er en velsignelse og en forbandelse. Det er fx fantastisk at være de store. Man skulle tro, at man som 19-årig var blevet for gammel til den slags, men det er faktisk en rar følelse at være de ældste og dem, der ved, hvordan tingene foregår. Rent skolemæssigt er det en befrielse at have lært sig selv og lærerne så godt at kende, at man kender grænser, udfordringer og uopnåelige ambitioner. Derudover er det fedt, når tværfagligheden i fagene for alvor bliver tydelig, og man kan bruge sin viden og jonglere med begreberne fra lektion til lektion. Men samtidig hviler der som sagt en forbandelse over det at være 3g'er. Vi har efterhånden oplevet, hvad det vil sige at lave projekt, at aflevere knap så velskrevne og gennearbejdede afleveringer, at have tonsvis af lektier for og så finde ud af, at man godt kan komme igennem timerne uden at lave lektier, for derefter at komme ind i en rytme, hvor der ikke er tid til at lave lektier, men hvis man er rigtig heldig, kan man hive sig selv op af dyndet og stramme sig an, når det gælder. Kort sagt: vi har allerede inden efterårsferien oplevet alle aspekter af skolelivet på SAG, og selv fredagscafeerne og gymnasiefesterne, der før var ugens eller månedens højdepunkt, har vi nu lært at tackle med en vis form for afslappethed og rutine.

Indimellem sker der dog ting, der får opmærksomheden væk fra tidtagningen til, hvornår skolen slutter. Sådan var det fx med årets musical "Grease". Endnu engang blev et upåklageligt samarbejde mellem 1, 2 og 3g'ere, lærere og pedeller stablet på benene, og der blev lavet en alle tiders og uforglemmelig forestilling. Før vi fik set os om, blev det juleferie, og tiden for læseferien kom nærmere.

Det ambivalente ved at være 3g'er er, at vi glæder os som små børn til dagen, hvor vi endelig får den totale frihed, men samtidig ved vi jo slet ikke, hvad vi skal stille op med al den personlige frihed. Det kunne meget vel udvikle sig til at blive for megen frihed. Frihed betyder nemlig også, at vi

helt selv skal strukturere alt. Samtidig skal vi erobre verden, vise, hvem der kan noget, bevise over for os selv, at vi kan klare hvad som helst, bevise for hinanden, at vi har, hvad der skal til for at tackle enhver udfordring, og så skal vi ellers bare ud og opleve den virkelige verden. Kort sagt, nå helt umenneskelige mål i løbet af et enkelt år eller to. For slet ikke at tale om bagefter. Så melder seriøsiteten sig utvivlsomt igen, og vi kommer med garanti til at savne ALT ved den kære gamle skole og lykkeligt fortrænge de lange lektioner, de høje kantinepriser, kampen om karaktererne osv. Denne seriøsitet er sikkert hjertelig velkommen til den tid.

Mon ikke det bliver sådan, at vi om et år trygler og beder om at få bare en lille tunnel – bare et lille mørkt hul, vi kan gå ind i efter alt det lys. Alt dette er naturligvis bare gætteri, for det er umuligt at sige noget om situationen om et år. Heldigvis da.

Ellers ville ud – og rejselængslen vel ikke være så stor, som den er hos den gennemsnitlige 3g'er.

Dansk i gymnasiet – nu med kanon

Af Annie Mygind

Når gymnasiereformen træder i kraft til august, sker der store ændringer i de fleste fag, og ikke mindst i faget dansk, som er et af de fag, der har den allerstørste politiske bevågenhed.

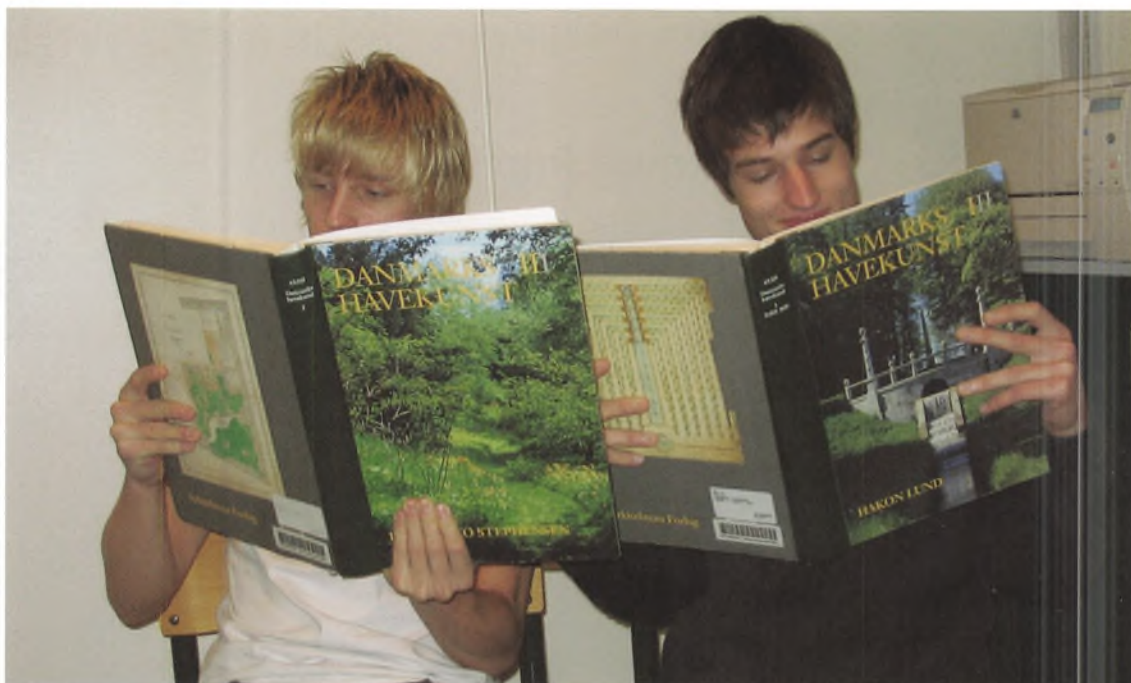
Danskfaget bliver med gymnasiereformen lagt om ligesom alle andre fag. Meget kort fortalt er det især fagets indhold, prioriteringen af stofområder, der er blevet ændret. Beskæftigelsen med sprog og medier opprioriteres på bekostning af litteraturlæsningen, medens det heldigvis betones, at de tre overordnede stofområder skal spille mest muligt sammen i det konkrete undervisningsforløb. De tre fagområder skal vægtes med 33 % til sprog, 50 % til litteratur og 17 % til medier. Samtidig er indført en række nye deldiscipliner som sproghistorie, retorik, kommunikationsteori og pragmatik, et forløb om verdenslitteratur og dennes samspil med dansk litteratur m.fl.

Den offentlige debat har mest fokuseret på spørgsmålet om en litterær kanon, som undervisningsministeren i sidste minut, stærkt presset, måtte skyde ind i læreplanen. Kulturkampen mellem forskellige uddannelsespolitiske opfattelser har nemlig især beskæftiget sig med de to kulturbærende fag: dansk og historie. En af de kedelige konsekvenser af denne politiske interesse for danskfaget er en særdeles hårdtpumpet læreplan, hvor de mange stofområder og gode hensigter forekommer særdeles ambitiøse i forhold til den fastsatte timeramme og i forhold til den faglighed og modenhed, vores elever rent faktisk har i gymnasiet.

Dansk er og skal fortsat være et meget vigtigt fag i gymnasiet, men desværre tyder meget på, at danskfaget i det almene gymnasium svækkes på trods den store politiske interesse for faget. For det første skal der skrives 20 % færre opgaver. For det andet udgår danskopgaven i 1.g, der gav eleverne god træning i selvstændigt at udarbejde en stor faglig opgave. I stedet for den tilsvarende historieopgave i 2.g kan eleverne vælge at skrive en opgave i enten dansk eller historie.

For det tredje kan den afsluttende større skriftlige opgave i 3.g, hvor op til 50 % af opgaverne i en årrække er blevet

skrevet i dansk eller historie, nu kun skrives med udgangspunkt i studieretningsfag på A-niveau, dvs. fag som engelsk, matematik, fysik og tysk. Det er altså ikke længere muligt at skrive 3.g-opgave om f.eks. Holberg, H.C. Andersen, Søren Kierkegaard eller Karen Blixen. Men eleverne kan da henvende sig til deres engelsk- eller tysklærer og skrive om fx Shakespeare eller Thomas Mann. Når dansk og historie således gøres til A-niveaufag af 2. rang, skyldes det en uddannelsespolitisk iver efter at tvinge eleverne til at skrive projektopgave i de naturvidenskabelige fag i de naturvidenskabelige studieretninger.

Måske var det for at råde bod på dette, at danskfaget skulle have en litterær kanon? Læreplanen siger: *I arbejdet med det litterære stofområde skal eleverne stifte bekendtskab med mindst én tekst af hver af forfatterne: Ludvig Holberg, Adam Oehlenschläger, N.F.S. Grundtvig, Steen St. Blicher, H.C. Andersen, Herman Bang, Henrik Pontoppidan, Johannes V. Jensen, Martin Andersen Nexø, Tom Kristensen, Karen Blixen, Martin A. Hansen, Peter Seeberg og Klaus Rifbjerg.*

Den hidtidige danskundervisning i gymnasiet har i høj grad beskæftiget sig seriøst med dansksprogede klassikere – de fleste studenter vil kende i hvert fald 12 af de 14 nævnte forfattere, så det kan blive interessant at se, om den litterære kanon kommer til at betyde en reel styrkelse af gymnasieelevernes forhold til den danske kulturarv.

I kanonudvalgets rapport fremhæves det, at vi i globaliseringsens tidsalder må spørge os selv: *Hvad har vi at byde*

på, på hvilke måder har vi forvaltet den europæiske og nordiske kulturarv, og hvad er det særlige ved dansk kultur? Hvorfor skal vi fastholde vores sprog, hvis vi ikke kan se værdien af den kultur, der er formet på dansk? Hvad har vi at bidrage med i en europæisk virkelighed, der ikke blot vil repræsentere forskellige manifestationer af amerikansk påvirkning? Den gode litteratur kan være med til at besvare de spørgsmål og er i sig selv udtryk for dansk kultur og sprog.

Så kanonudvalget har ikke blot tænkt sig kanonlæsningen som en formidling af dansk kulturarv, hvor vi lukker os selvtilstrækkeligt om arvegodset. De kanoniske tekster udmærker sig ved kompleksitet og en evne til at tale til mennesker på tværs af tid og rum. Men det kræver indlevelse og overskridende forståelse hos læseren at gå i dialog med den kulturelle fortid. Så læsningen af den allerbedste danske litteratur kan både udfordre og perspektivere overleverede indsigter og anskuelser og sætte lys på aktuelle og kulturelle eksistentielle vilkår.

Hvis ideen om en national kanon som et fælles tanke- og refleksionsafsæt virkelig skal føres ud i livet, får vi danskklærere brug for at udvikle en kanonpædagogik, der kan sætte dansk litteraturs fyrtårne på det indre søkort, eleverne navigerer ud fra. Hos gymnasieeleverne er læsning i hård konkurrence med andre mere umiddelbart appellerende medier – så litteraturpædagogikken må skærpes, hvis eleverne skal have kanonforventninger og sidde og glæde sig til den dansktime, hvor de med stolthed og ærefrygt skal læse Holberg, Oehlenschläger eller H.C. Andersen ud fra en fælles forståelse af, at dem skal man da kende.

Kanon eller ej: det er en kæmpe udfordring at udvikle indsigtsfulde og gode læsere og at fremme den litteratur, der sætter tilværelsen i perspektiv og udvider horisonten. En udfordring, som danskklærerne på SAG fortsat tager op med stor fornøjelse.

Berlins skyline

Af Kathrine Moryl, 2x

Jeg befinder mig i den roterende restaurant i Berlins fjernsynstårn ved Alexanderplatz. Vi har netop modtaget vores bestilling i form af fire enorme isdesserter, fyldt med glitrende parasoller og tændte stjernekastere. Blikket søger ud af vinduet og tankerne mod byen under mig. At vandre gennem Berlin er som at vandre gennem historien. Det ene øjeblik finder øjet hvile ved det gigantiske Sonycenter, hvorpå man drejer om hjørnet og bevæger sig ned ad en boulevard, der er indkapslet i arkitektur fra en ganske anden tid og en ganske anden verden. Bydele fastfrosset i tiden og kun bundet sammen af Berlins mange undergrundsbaner.

U-banen fungerer som en slags tidsmaskine. Toget forsvinder igennem de mørke tunneler, som opløser tid og rum. Tunnelerne frembringer på få minutter en helt anden verden og tidsregning. Efter at have kørt med U-banen, trådte jeg gang på gang op i lyset, missede med øjnene og blev forundret over den bydel og tid, jeg nu befandt mig i. Checkpoint Charlie, domkirken, rigsdagsbygningen eller bevarede dele af den forhadte mur. Alt sammen kun adskilt af et par minutter med den berlinske tidsmaskine – U-banen.

Vort bords placering giver os frit udsyn over Potsdamer Platz. Ikke så lang fra Sonycenteret er der ved at blive bygget et mindesmærke for jøderne. Vi gik forbi det tidligere på ugen. Et gigantisk areal, proppet med grå betonkister, der rager op i forskellige højder, alt fra en halv til to meter. De hundredvis af kister fungerer som et evigt hvilested for alle de mennesker, hvis kroppe blot blev stedt til hvile i krematorieovne eller massegrave. For at vise dem den sidste ære er denne kistepark skudt op i byens midte. Ved sammenligning med de omkringstående bygninger virker monumentet som en elefant i en glasbutik med sine rå betonmaterialer. Men selv om man som turist finder det frastødende, er det så uendelig vigtigt for det tyske folk at vise jøderne den respekt, ære og menneskelighed, de ikke mødte under krigen. Man kæmper en kamp for, at det tyske folk ikke for evigt skal bære byrden af de ugerninger, deres forfædre begik, så de kan leve uden skylden, skammen og angeren.

Jeg bliver revet ud af mine tanker, idet Mads pludselig kommer til at spilde cola ud over dugen. Vi griner. Vores bord har nu bevæget sig en 90°, og den lyseblå himmel

danner baggrund for "Unter den Linden," Brandenburger Tor og Rigsdagen.

Rigsdagsbygningen stod øverst på vores "Hvad-vi-bare-må-se-liste." Sikke et syn at stå på den store åbne plads foran indgangen og blive tvunget adskillige meter bagud for at kunne fange hele det enorme bygningsværk med kameraet. Med sine enorme søjlegange, udsmykkede facader og store sale har denne bygning dannet kulisse for magtkampe, intriger og brudte løfter, der har haft konsekvenser for hele Tyskland. Bag denne bygnings mure hviler Tysklands fortid, nutid og fremtid, og det er denne viden, der får bygningen til at fremstå så ærefrygtindgydende og imponerende. Det er ikke arkitekturen, ikke udsmykningen, ikke søjlerne, der gør bygningen så imponerende, men bevidstheden om, at fra disse sale lyser demokratiets stjerne over et land, der har set både kejsere og diktatorer rejse sig og falde.

At vandre ned ad boulevarden "Unter den Linden" fyldte mig med tanker. Jeg syntes, jeg kunne ane det svage ekko af menneskejubil, stemmer, hvis ejermænd nu ligger kolde i graven, lyden af de tyske tropper, der marcherer i takt ned ad alleen, Hitler selv, der står frem af menneskemængden. Støvet fra alle de drømme om et storslået Tyskland, der blev forvandlet til aske med Hitlers nederlag. At gå ned ad "Unter den Linden" svøber mig ind i netværk af hvis-såfremt-ifuld'er. Hvad der ville være sket, hvis et vist menneske aldrig havde betrådt disse brosten og ikke havde ført os ud i endnu en verdenskrig?

Bordet har roteret endnu nogle grader, og hvor jeg før skuede over Vestberlin, har jeg nu udsigt over Østberlin. To bydele, der intet har tilfælles bortset fra deres fælles fødsels-og dødsdag. Der var en tid, hvor Berlin var delt af en mur. En mur, der blev bygget som en manifestation af den økonomiske, valutari-ske og politiske grænse, der havde eksisteret mellem Øst og Vest siden krigens afslutning. Ved grænseovergangen Checkpoint Charlie er et stykke af den bevarede mur malet hvid. Farven skærer i øjnene, og de sorte kors danner en makaber kontrast til alt det hvide. Denne plads er opført til minde om alle de mennesker, der mistede livet i forsøget på at krydse muren. Nogle af korsene bærer et billede samt navnet på den døde, andre bærer blot ordene "ukendt." Som så mange før dem tørstede disse mennesker efter frihed, og i takt med, at begæret efter friheden voksede, aftog frygten for døden, og det gjorde dem i stand til at kæmpe for deres drøm om et liv i frihed. I dag er frihed blevet en selvfølge, men at stå ansigt til ansigt med korsene ved Checkpoint Charlie minder os om den dyrebare gave af frihed, vi er blevet givet ved vores fødsel. De minder os om, at vi burde ære den og sætte mere pris på den, end vi gør, for frihed er for mange mennesker verden over stadig kun en drøm, som brænder sig ind i sjælen og måske til

sidst overvinder dødsangsten.

Bordet har snart roteret en hel runde og giver nu igen udsyn over Sonycenteret og Potsdamer Platz i det fjerne. Potsdamer Platz, et sted, der blot for 15 år siden ikke var mere end en stribe land dækket med græs og ukrudtsplanter. Dette land var det gamle ingenmandsland mellem Øst- og Vestberlin. På ganske få år er bygning efter bygning skudt op af jorden, som planter på en mark, der har ligget brak for længe. Her begyndte det nye og samlede Berlin at tage sit første åndedrag og færdiggjorde det puslespil, som Berlin er - sammenstykket af forskellige tider og verdner. At være i Berlin er som at overvære en manifestation af hele Tysklands historie. Hver en gade, hver en bygning, hver en murbrok har en sætning at føje til fortællingen om Tyskland og har måske som de eneste overlevet de historiske scener, der ellers har krævet deres ofre uden barmhjertighed. Landets smerte ses som skudhuller, angeren som mindsteder og genoprejsningen som de nye bygninger, der langsomt binder en slutning på en fantastisk fortælling om en by og de mennesker, der levede i den.

Vi vinker efter vores tjener, får regningen og betaler. Sikkert nede på jorden igen, med propper i ørerne, går vi ned ad trapperne til undergrundsbanen. Jeg smiler og kigger på det indviklede kort over jernbanenettet. "Mine Herskaber. Hvilken tid vil I til?"

Hvor gik de hen, da de gik ud?

Af Helle Mark Sickmann

Helle Mark Sickmann blev student fra Skanderborg Amtsgymnasium i 1995. I 1997 startede hun på Danmarks Farmaceutiske Universitet (DFU), tidligere kaldet Danmarks Farmaceutiske Højskole, og i november 2003 fik hun et ph.d.-stipendium samme sted.

I gymnasietiden fandt jeg flere fag spændende, men det var især faget kemi, der vakte min interesse. Interessen for farmaceutstudiet fik jeg i forbindelse med en uddannelsesdag på SAG, hvor studerende fra mange forskellige uddannelsesretninger fortalte om deres uddannelse.

Studiet

Selve farmaceutuddannelsen er karakteriseret ved, at man som studerende har en del kemiske fag i det første par år af studiet, hvorefter mere biologiske og farmaceutiske fag tager over i de sidste 3 år. I perioder må jeg sige, at der er mange undervisnings- og laboratorietimer, men til gengæld betyder det også, at man som studerende har meget kontakt til sine studiekammerater, eftersom alle har deres daglige gang på universitetet. Det er med til at skabe et virkelig godt studiemiljø.

Undervejs holdt jeg en pause fra studiet og arbejdede for et medicinalfirma i USA, hvilket var en god oplevelse og betød, at jeg, selv om jeg havde orlov fra studierne, alligevel beskæftigede mig med noget studierelevant.

Mod slutningen af studiet skal man et halvt år i praktik, og man kan vælge at have dette studieophold enten på et apotek eller på en medicinalvirksomhed. Det er dog vigtigt at gøre sig klart, at det ikke senere er muligt at få lov til at arbejde som farmaceut på et apotek, med mindre man vælger at være i praktik på et apotek. Det var en af årsagerne til, at jeg valgte studieophold på et apotek, og det viste sig at være ganske sjovt og udfordrende at forsøge at formidle sin viden om lægemidler til kunderne. Det gav mig desuden en god mulighed for at undersøge, om det var i den branche, jeg siden hen ønskede at arbejde.

Speciale og ph.d.

I forbindelse med mit speciale forskede jeg i, hvordan sukker og glykogen (sukkerlageret) omsættes i hjernen. Jeg fandt det meget spændende og har i mit ph.d.-stipendium

fået mulighed for at beskæftige mig yderligere med dette område. Mit arbejde kan måske bidrage med ny viden til diabetesforskningen, idet relativt få fokuserer på glykogenlageret i hjernen i forbindelse med diabetes. I praksis betyder det, at jeg laver forsøg med dyrkede hjerneceller, som jeg har taget ud fra museunger. Det kræver lidt tilvænning, og jeg må sige, at det aldrig er rart at slå dyrene ihjel, men jeg har lært at acceptere det. Cellerne skal plejes i tre uger, før de er klar til selve forsøgene. Når forsøget er udført, skal jeg lave forskellige oprensninger og analyser for at få isoleret de stoffer, jeg er interesseret i at kigge på. I mit ph.d.-forløb skal jeg ved siden af forskningen undervise farmaceutstuderende, og jeg skal selv på forskellige kurser. Jeg skal ligeledes til udlandet (USA, England og Schweiz) og lave forsøg sammen med udenlandske forskere, der arbejder med samme emne som mig. Alt i alt er det tre spændende og udfordrende år, jeg er i gang med.

Fremtid

Når man vælger at tage en ph.d.-grad, er det hovedsagligt med henblik på at ville forske, og når jeg først har fået min ph.d.-grad er der forskellige forskningsmæssige muligheder både i det offentlige og det private erhvervsliv. Jeg har dog indtryk af, at det jobmæssigt lige i øjeblikket ikke er muligt at vælge og vrage, men det skræmmer mig ikke. Måske er situationen en anden, når jeg er færdig, og desuden er farmaceutuddannelsen en bred uddannelse, som giver mange forskellige jobmuligheder i lægemiddelsektoren, både i det offentlige og i private firmaer inden for produktion, information og markedsføring - og endelig har jeg jo muligheden for at søge job som apoteksfarmaceut.

Kunststudvalg i kikkerten

Af Jens Haagen Lavrsen 2.a og Svend Emil Mosbæk 3.z

Når motivet betragtes på afstand, føles det meget harmonisk for øjet, og ingen egentlige detaljer springer frem. Men betragtes det på nærmere hold, ses alle detaljerne hver for sig, og hver detalje har sin egen historie at fortælle. I øverste venstre hjørne er billedkunstlokalet afbilledet i et 10-frikvarter, hvor et par lærere og elever er samlet for at komme frem til, hvilken udstilling der skal være langs fællesarealet den næste måned.

Kigger man nærmere på den lettere skaldede ældre herre, ser man en billedkunstlærer stå med et par brochurer i hånden, som viser eksempler fra de mulige udstillinger. Længere til højre i billedet ses de seks skarpt kritiske elever i kunststudvalget og et par andre lærere.

Tager man luppen og kigger endnu nærmere på disse unge mennesker, kan man se, at de tager det her alvorligt. Kunne det tænkes, at de skal ud på et galleri derude, hvor kragerne vender, måske for at udvælge smukke billeder til en udstilling langs opholdsarealet? Hvem ved, vi kunstinteresserede tyder og tolker jo, derfor er Mona Lisa så betagende!

Men en ting er sikker; man kan se på disse menneskers svedperler, at de knokler for at gøre gymnasiet smukkere. Deres tydelige vabler i de arbejdsomme hænder vidner om hårdt arbejde med at ramme billeder ind og hænge dem op/tage dem ned.

Denne murstensskole, man kan se, de befinder sig i, er jo ikke umiddelbart smukkere end så mange andre bygninger, den er set udefra som en blomsts hårde knop, men vi vil give den lyset og næringen, så dens indre skønhed kan folde sig ud og glæde elever såvel som alle andre.

Tidligere tiders gymnasiefolk har prøvet at gøre skolen interessant med diverse tiltag; den såkaldte skulpturpark er et af dem, men vi to elever har forgæves prøvet at finde den i henholdsvis 1½ og 2½ år... der er skilte, men hvor leder de hen; for os at se er skulpturparken en græsplæne! Man kan finde "skulpturer" i form af tørre stammer, en rod, milesten og et mælkekartonlignende hus af mosaikker. Trækuglen med tidligere studenter initialer er dog værd at nævne som skulptur, ikke mindst som den ligger omkranset af græsvolde. Vi er ikke de eneste, der har den holdning vedrørende skulpturparken uden skulpturer, for som det ses på billedet, ville nogle 3g'ere tilbage i halvfemserne gerne hjælpe med til at peppe den op i form af installation af et nyt kunstværk.

Vi er kun få i kunstudvalget, men vi er effektive. Vi holdt en konkurrence sidste år; hvor mange deltog? 2 styks Vi er dygtige, men ikke gode til at markedsføre os. Det kan vi gøre lidt bedre, men det kræver også, at der kommer mere engagement fra andre elever. På nuværende tidspunkt vil udvalget være nede på 2 elever næste skoleår, så der skal nye til. Hvis vi ikke vil have de gamle lærere til at hænge den kunst op, de selv bedst kan lide, skal der flere unge kræfter på banen.

Ligestillingskonference

”De har gjort det – vil du?”

Af Anne Metielda Gnanasegaram, 3z

I oktober holdt ligestillingsministeriet en konference for unge kvinder med anden etnisk baggrund end dansk med henblik på disse kvinders muligheder på det danske arbejdsmarked. Fire elever fra Skanderborg Amtsgymnasium deltog, og her fortæller en af dem om, hvad hun fik ud af det.

Mange unge etniske minoritetskvinder har klaret sig forment på det danske arbejdsmarked, og mange har skabt sig en god karriere. Disse kvinder kan med fordel bruges som rollemodeller for andre kvinder, som har vanskeligt ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet.

For at udbrede kendskabet til dette afholdt ministeren for ligestilling en konference i København, der satte fokus på rollemodeller og gode eksempler, som kan hjælpe unge etniske minoritetskvinder ud på arbejdsmarkedet. Arrangementet løb af stablen den 6. oktober, hvor Hanna 2y, Sahar

2y, Betty 3b og jeg repræsenterede Skanderborg Amtsgymnasium. Formålet med konferencen var først og fremmest at gøre unge kvinder opmærksomme på mulighederne på arbejdsmarkedet og på, hvordan de barrierer, mange kvinder møder i den forbindelse, kan overvindes.

Indfaldsvinklen var beretninger fra fire kvinder med forskellig etnisk baggrund, der alle er på arbejdsmarkedet i en række forskelligartede funktioner. De er alle glade for deres plads på arbejdsmarkedet og havde hver en historie at fortælle. Her mødte vi meteorologen Divya Das Andersen, tandlægen Hala Obari, butiksindehaveren Sasha Sheik og taxachaufføren Seher Tekerek, som alle har skabt sig en plads i samfundet og med glæde ville dele ud af deres erfaringer, og som gerne ville give deres bedste råd videre. Trods deres meget forskellige historier og baggrunde var budskabet fra dem alle stort set det samme, hvilket på mange måder er meget forståeligt, for ingredienserne i historierne er de samme, men måden hvorpå arbejdet bliver udført er det altafgørende.

Alt i alt kan man sammenfatte deres råd og erfaringer til, at vi skal finde ud af, hvad vi er gode til, hvad vi har lyst til, og dermed hvad vi vil i vores fremtidige arbejdsliv. Vi skal gøre brug af de mange muligheder, det danske uddannelsessystem giver os, fx universiteternes "åbent hus"-arrangementer og orientere os noget mere. Og vi skal delagtiggøre vores familier i vores beslutninger, så de forstår, hvad baggrunden er for de valg, vi foretager. De fire kvinder gjorde alle meget ud af, at ens familienetværk er meget vigtigt, og at det i lige så høj grad er vigtigt at have et godt dansk netværk. Derudover gav de udtryk for, at vi ikke skulle blive skræmt af historierne om de problemer, der eventuelt kan opstå på vores vej ind på arbejdsmarkedet. Vi skal tro på os selv og vores egne kundskaber. Og tro på, at vores evner kan skaffe os et job i fremtiden. Vi skal gøre det, fordi vi vil, og vi kan. En målrettet arbejdsindsats vil altid være til gavn.

Endvidere var der inviteret repræsentanter fra nogle arbejdspladser, som har erfaringer med at ansætte medarbejdere med anden etnisk baggrund. Ideen var også her at gøre unge kvinder opmærksomme på mulighederne og give inspiration til, hvordan det er muligt at få en plads på arbejdsmarkedet, som man kan blive glad for.

Konferencen var en enestående chance for unge kvinder, som ønsker inspiration og gode råd om deres muligheder på arbejdsmarkedet. Jeg tror bestemt, at mange kan have glæde af sådan et initiativ, da det for mange unge kvinders vedkommende kan virke noget uoverkommeligt at gå imod strømmen for at opnå deres mål. Men jo mere man ved om det, des bedre forståelse og mod på en "kamp".

En verden ved siden af SAG

Selvom det kan være hårdt at gå i gymnasiet, og der er meget hjemmearbejde, er der alligevel en lang række elever, der får tid til at dyrke forskellige interesser ved siden af skolen. Nedenfor fortæller fire elever om, hvordan de kombinerer gymnasiet med tidskrævende aktiviteter uden for skolen.

André Steensen, 2y

Jeg går på SAG på en 4-årig Team Danmark-linie. Jeg har valgt Team Danmark-linien, fordi jeg kører landevejscykling for Vejle CK i juniorklassen. Jeg er dansk mester i landevejscykling og har vundet 60 sejre i de 5 år, jeg har kørt cykelløb. Men man bliver ikke god af at sidde på sofaen og se fjernsyn, så med omkring 20 træningstimer om ugen er det nødvendigt med et nedsat skema, så jeg kan kombinere skolegangen med cykling

Jeg har altid været bidt af cykelløb, fordi jeg, lige fra jeg var helt lille, har fulgt cykelløb i den hjemlige a-klasse, som er rækken lige under de professionelle, da min far kørte dér. Efter at min far stoppede i 1993, tog jeg ud og fulgte de professionelle i alverdens klassikere og etapeløb. 1999 var året, hvor jeg fik min første licens. Første løb gik, som det jo tit gør for begyndere, nemlig med et styrt, men allerede i mit andet løb vandt jeg den første sejr i karrieren og så er det ellers bare kørt derudad. Det er netop den higen efter sejre, der gør, at man forbliver motiveret, når man må sige fra ved fester, fordi der er en landsholdssamling eller lignende.

Anne-Sophie Andresen, 3a

Deltagelsen i sangkonkurrencen *Popstars* i 2003 kom for mig til at betyde et ekstra år på SAG. Kravet for at kunne deltage var, at man skulle rive næsten 3 måneder ud af kalenderen, og for en kåd gymnasieelev kunne det være svært at se, om det kunne hænge sammen med skolegangen. Mit valg havde den konsekvens, at jeg skulle tage en studentereksamen som selvstuderende med fuldt pensum, og derfor valgte jeg at tage et års orlov for senere at kunne tage en ordentlig eksamen. Efter programmet var sluttet, fik jeg tilbudt en pladekontrakt; det kom til at betyde, at mange

weekender og ferier i en lang periode var helliget musikken. Selvom det gik ud over det sociale liv hjemme, har det samtidig givet mig en stor bagage i rygsækken at tage med mig fremover. En sådan chance var det umuligt at sige nej til, og det gjorde, at jeg måtte prioritere og dermed fravælge en del, men heldigvis var der flere positive end negative oplevelser.

Jeg tror, alle synes, det er fantastisk, når nogle mener, at man har et talent. Det synes jeg i hvert fald, og oven i det får jeg samtidig en mulighed for at udtrykke mig via min sang, for at kunne eksperimentere med stemmen rent fysisk og for at udvikle mig personligt. Selve musikverdenen tiltrækker mig også, i og med at der i den verden findes så mange spændende og interessante mennesker, som hver især kan noget, jeg kan lære noget af, og som jeg måske kan dele med andre senere hen.

Maj Lund Jepsen, 3y

Min interesse er langt mere en livsstil end en hobby, idet jeg dyrker vandski på eliteplan og er på det danske vandskilandshold. Jeg valgte det normale treårige gymnasieforb løb frem for Team Danmark-ordningen på fire år. Det er hårdt at have et så presset program, men det er samtidig lærerigt og giver selvdisciplin og styrke, hvilket til hver en tid vil være nyttigt. Selvom gymnasiet kan føles som en klods om benet, er det samtidig en stor støtte, da det fungerer som et fast holdepunkt og giver et godt socialt netværk og dermed skaber en slags tryghed i en travl hverdag.

Man kan spørge sig selv, hvad det er, der gør, at man kan acceptere at sætte sporten frem for så meget andet. Jeg kan ikke komme med noget konkret svar, men for mig er det mange ting. På vandski opnår man ofte forholdsvis høj fart, og man kan ikke andet end få et kick af at møde en hoprampe med 100km/h, hvorefter man lander mere end 40 meter længere væk med adrenalinet pumpende rundt i kroppen. Følelsen af at bruge kroppen, træne hårdt, have ondt, men forbedre sig, nå et mål og sætte et nyt – den er fantastisk! Hvis man samtidig får anerkendelse og begynder at konkurrere mod de kendte navne, forstærkes denne effekt blot, og motivationen øges.

Nis Brix Lauridsen, 3y

I efteråret '04 tilmeldte jeg mig *Dansk Kemiolympiade* og i

januar matematikkonkurrencen *Georg-Mohr*. I kemi blev jeg sammen med tre andre udtaget til at repræsentere Danmark ved den *Internationale Kemiolympiade* i Taiwan til sommer (i matematikkonkurrencen gik jeg videre til tredje runde, men den er jeg nu under alle omstændigheder ude af, da man ikke kan repræsentere Danmark i begge konkurrencer). Det har betydet, at jeg ud over de almindelige lektier, har skullet læse et pensum til kemikonkurrencen på godt 1000 sider. Deltagelsen i konkurrencerne har indtil nu strakt sig over 4-5 weekender - fredag til søndag. Dette har medført, at jeg har misset nogle fredagscafeer og et par gymnasiefester, hvilket ikke er helt optimalt, når man er gymnasieelev på SAG.

Konkurrencerne giver forhåbentligt et plus til sommerens eksamener, men hvad vigtigere er: Den ny viden kan forhåbentlig benyttes som en god start på senere universitetsstudier. Det har selvfølgelig været nødvendigt at skære ned på fritidsaktiviteterne (FDF, taekwondo og musik), og den daglige lektielæsning er måske også blevet forsømt en smule. Det er naturligvis vigtigt i sådanne situationer, at tiden planlægges mere nøje end ellers, men i en tidsbegrænset periode er det altid inspirerende at udfordre egne interesseområder. På en eller andet måde bliver der alligevel også tid til at nå det meste.

BERLIN

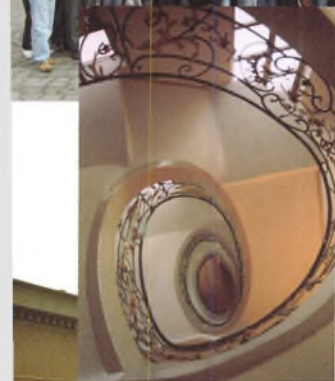
Måske er det lidt svært at konkludere på, hvad man har fået med i bagagen efter denne tur. Hvad har jeg lært i Berlin? Ja, jeg har i hvert fald fundet ud af at mit tysk ligger i ruiner. Tit kunne man begynde en samtale med en tysker på tysk og så give op halvvejs og supplere med noget engelsk ind imellem. Heldigvis var det ikke kun os på franskholdet, der havde problemer, jeg tror heller ikke tyskholdet gjorde Peter Jürgensen stolt. Men det er jo heller ikke kun faglig dannelse, hele rejsen går ud på.

Det var til tider hårdt for benene og hovedet at gå og blive fodret med informationer hele tiden, men set i bakspejlet, er jeg glad for, at vi ikke fik vildt løse tøjler i Berlin, da mit udbytte ikke ville have været lige så stort. Så ville jeg nok ikke have set meget andet end de store centre og de mange tøjbutikker, som jeg lige så godt kunne have travet rundt i hjemme i Danmark. Det vil jeg tage med mig til næste gang, jeg kommer til et fremmed land. Jeg skal forsøge at få mere ud af landets kultur og historie, i stedet for fx kun at nyde det dejlige vejr.

Klokken bliver næsten alle dage hen ad halv seks, før vi får fri. Man er fuldstændig smadret, men der er ikke noget at gøre. Man er kun i Berlin denne ene gang, og derfor er man tvunget til at tage i byen. Man vil egentlig hellere sove, men da man skal være hjemme klokken 01.00, gælder det om at få noget ud af aftenen. Man snakker hurtigt sammen med de andre klasser om, hvor man skal mødes, og så starter oplevelsen af Berlins natteliv. Dagen efter står man skoleret igen klokken 07.00.

Ein Fach stellt sich vor

Af Peter Jürgensen

Muren er faldet, eksporten til Tyskland udvikler sig ikke ret glædeligt, programmerne i det tyske fjernsyn er dusinvare som i det danske, RTL's dristige erotiske programmer er heller ikke, hvad de har været. Lili Marleen synger noget rustent. Og hvem orker alle de japanere i Rüdeshheim? Hvad skal vi dog med tysk?

Det er heller ikke nogen umiddelbar hjælp at anskue sagen politisk. Vil de måske lave krig i Irak sammen med os andre? Nej! Gu' vil de ej! Vil de overtrække kontoen i EU? Ork ja, det både vil og gør de. Vi kan det ikke, for vi er de små, de er de store, de gør, som det passer dem.

Jamen, jamen.

Se, hvis faget tysk i gymnasiet skulle måles ud fra dagligdagens parametre, kunne det godt pakke sammen. Alt det der med almindennelse kan vi også godt spare os. Med en reform-undervisningsminister, der næppe taler sproget, kan vi jo bare besinde os på ydmyghedens noble disciplin, finde os i at blive reduceret til underligt redskabsfag og så i øvrigt holde kæft og glæde os over, at vi ikke blev damptromlet ned i niveau med fransk her ved gymnasireformen. Tør vi håbe på bedre tider med den ny undervisningsminister? Jeg tør næsten ikke turde.

Selvsagt synes en tysklærer, at der er andet, mere væsentligt, der kan begrunde faget. Men hvad??

Tja....bom, bom, bom....

Tyskland er Danmarks største samhandelspartner, det er rigtigt nok. Men de kan vel engelsk?

Tysk kultur er ikke ilde, det er sandt. Hansi Hinterseer synger faktisk rent, nu, hvor han ikke orker at stå på ski længere. Og Pave Benedikt taler et mildt bayersk; han er næppe så slem, som man ellers måtte have formodet.

Tyskland er vor mægtige nabo, der i mange århundreder direkte og indirekte har bestemt Danmarks skæbne, men det er jo historie nu. Klart, Fleggaard og Co. truer dansk erhvervsliv, men alligevel...

Die Leiden des jungen Werthers? - ork, det er historie. Hvad

er de, sammenlignet med de lidelser, publikum må døje ved Michael Strunge-forestillingen (alene titlen "Marcus Hitengel"!)) på Svalegangen, der er lige så højstemt-teatralsk-selvcentreret?

Det hjalp os jo ikke videre.

Confiteor:

Jeg elsker tysk. Det er et fag, der åbner porten til himmelen. Når pusleriet med legoklodserne er overstået (tysk grammatik er ikke nær så kompliceret som fransk, italiensk og dansk grammatik!), er der luft op til de højeste højder:

Kants kategoriske oplysningsideer,

den svimlende universalromantik, uden hvilken ingen sjæl i Danmark ville ænse hverken bøgetræ eller gravhøj!

Den vidunderlige logik i grammatikken, som også tanke-mæssigt sætter skik på tingene,

den uhyre forfinede sensibilitet i Eichendorffs "Sehnsucht", der er verdens smukkeste digt,

det bagvedliggende drive, alle, der ikke er faldet på hovedet, fornemmer, når de kommer til det Tyskland, der ligger syd for Hamburg,

Thomas Manns næsten ubegribelige encyklopædiske viden (han snød, han brugte kartotekskort i rå mængder, men alligevel!)

Rilkes sarte, uafvristelige digte,

Grass' og Lenz' moralske integritet,

Fassbinders simple, men indtrængende persontegninger.

Har jeg nævnt Brecht, Enzensberger og Schlinck? "Lola rennt" er da heller ikke nogen dum film, så firkantet den ellers er skruet sammen - eller tænk på "Good-bye Lenin"!

Berlin, en by, nu mange generationer af elever på Skanderborg Amtsgymnasium har lært at elske.

Jo, tysk er stadigvæk et godt fag. Det er ikke så let, som man i første omgang ønsker sig det.

Men det betaler sig at erobre det.

Det er lidt ligesom med den kvinde, man falder for ved andet blik.

Sum, es, est...

Af Ann-Mari Lebel

Vores nuværende sproglige 1g'ere er den sidste årgang, der kommer til at opleve latin som et obligatorisk fag; fra næste år er latin reduceret til en del af almen sprogforståelse – eller til valgfag. Her gør skolens latinlærer status.

"Sum, es, est...læreren er et bæst, *sumus estis sunt*...det hele kører rundt". Sådan har det givetvis lydt adskillige gange på adskillige skoler i adskillige latintimer siden 1989, hvor gymnasiet sidst blev reformeret, og hvor faget latin også undergik en forandring. Ikke at udenadslæren har været den fremherskende pædagogik i faget siden da, alle ved vist godt, at den er et levn fra den sorte skole! Men den sorte skoles værste prædikater har standhaftigt klæbet sig til faget latin, og man må spørge sig selv, nu hvor faget endnu engang ændres, om der så var noget om alle fordommene.

Jeg synes det ikke, men man må til gengæld se i øjnene, at fra starten af 1g, hvor de sproglige gymnasieelever i den nu forhenværende gymnasieordning begyndte med latin, har der ofte været et betragteligt gab mellem de grammatiske forudsætninger, som de nye elever bragte med sig fra deres grundskole, og så de krav, der var formuleret af skolesystemet i bekendtgørelse og fagbilag.

Det var indlysende, at en sådan situation krævede en tilpasning til elevernes forudsætninger. Udgangspunktet var derfor ofte først at lære eleverne dansk grammatik og sætningsanalyse, førend det var muligt at gå videre til den latinske. På vores skole valgte vi således at gøre dette til en fælles opgave i erkendelse af, at vi her stod over for et generelt problem. Det udmøntede sig i et basiskursus i grammatik til alle nye elever, og det blev i realiteten en grammatisk 'kick-start' for mange elever.

Men det kunne ikke blive stående ved denne ene tilpasning. Faget var timemæssigt blevet mindre og måtte reduceres i omfang, også i forhold til arbejdet med teksternes romerske sammenhæng. I stedet for de puniske krige, Cicero og Cæsar, som min egen gymnasiegeneration blev stillet til regnskab for, så rettede fokus sig i min undervisning mod kulturhistorien, mod det enkelte menneskes livsvilkår for 2000 år siden. Derfor blev videobesøg i Pompeii, mødet med Catul og hans lidenskabelige kærlighed til Les-

bia, ja endog en kort afstikker til Grækenland for at møde de homeriske helte fra Iliaden og Odysseen faste indslag i mine latintimer – alt sammen i bestræbelsen på at eleverne skulle forstå sig selv, deres sprog og kultur i et nyt og bredere lys.

Ved reformen i 1989 blev faget latin reduceret til et ét-årigt obligatorisk fag for de sproglige elever. I forbindelse med den gymnasiereform, som vi står overfor nu, forsvinder latin som obligatorisk fag, men det er dog fortsat en mulighed som valgfag. Man må altså nøgternt konstatere, at latin-kompetencer ikke efterspørges politisk i dag, i hvert tilfælde ikke i et omfang det er værd at tale om. Derfor skal der heller ikke fra min side lyde beklagelser i anledning af den forestående reform.

Men Marie Louise i 1b spurgte forleden, om det dog kunne være rigtigt, at de nye elever fremover ikke skulle have latin. Hun syntes, at de gik glip af noget. Marie Louise havde nemlig opdaget, at både hun og hendes onkel havde et 'skæbnefællesskab' i latinen, og hun syntes faktisk, at det var "ret sejt" at være blandt dem, som havde prøvet kræfter med dette mærkelige sprog. Og Marie Louise har jo ret, for dette fags traditioner griber langt ud over den sproglige træning, som det sædvanligvis forbindes med, og det har på sin egen måde været medvirkende til at skabe sammenhæng. Det vil nemlig til enhver tid være min opfattelse, at faget latin har medvirket til at åbne et vindue til den europæiske kultur og tradition, som vi stadig er en del af, også selvom vi i stadig stigende grad føler os som del af en post-moderne og tilsyneladende fragmentarisk verden.

Latinlærerens *summa summarum* bliver således ikke et hjertesuk, men et "Det var ret sejt trods alt!"

Billedliste

- Side 1 Billedmanipulation af Louise Maria Sommer, 3.b
Side 2 Udkast til altertavle til Skanderup Kirke som del af fællesprojekt i 3.a.
Side 6 Billedcollage fra musicalen Grease, opført efteråret 2004.
Side 9 Billedcollage med motiver fra Forårsfestens lanciers.
Side 17 Jakob Ulrich Rixen: Spejling, 3.x
Side 22 Øverst: Zeit, skulptur på Tacheles, Nederst: Schloss Sanssouci, begge Berlin
Side 24/25 Olympiastadion og Haven på Det jødiske Museum, Berlin
Side 29 Øverst: Vinderbilledet i konkurrencen om crazy digitale billeder.
Nederst: Toilethappening
Side 30 Thea Bækgaard og Lone Rasmussen, 3.b: ID'et.
Side 35 Martin Holm-Grevy, 3.y: Skyggen
Side 36 Billedcollage fra Berlin.
Side 38/39 Andy Warhol: Goethe og detalje fra Schloss Sanssouci.
Side 40 Maria Harbo, 3.a: På eventyr.
Bagside Ida Hovgaard Sørensen: Dame og tiger.